

[Ove Jensen]

af at transportere de danskere til indkøbsstederne også uden at have en aftale med de danske vognmænd. Resultatet bliver altså øget beskæftigelse til de vesttyske vognmænd, dyrere rejser for de danskere, der vil på indkøbstur syd for grænsen, og en lang næse til skatteministeren.

Forhøjelse af afgiften med 150 pct. på detailsalgpakninger medfører, at mange livsnødvendige fødevarer belægges med en voldsom afgift. Gad vide, om ikke Danmark er det eneste land i verden, der beskatter fødevarerembalage med en afgift på op imod 200 pct.; det tror jeg det er.

Efter at regeringen med sine forhøjelser af registreringsafgiften igennem årene totalt har ødelagt hele bilbranchen, er der nu foreslået nogle mindre lettelser, som vi naturligvis kan tilslutte os.

Vi kan også tilslutte os forslaget om, at afskrivningsgrænsen på biler forhøjes fra 65.000 kr. til 100.000 kr., men vi mener i øvrigt ikke, at der overhovedet skal være nogen grænse for, hvornår man kan afskrive på en bil.

Alle de øvrige afgiftsforslag vender vi os skarpt imod, fordi de ud over at skabe mere arbejdsløshed og flere virksomhedslukninger også forringer reallønnen for alle lønmodtagere.

Skatteministeren har forsøgt at fremstille forslagene, som om der kun var tale om nogle tekniske justeringer af afgifterne og ikke om skatteforhøjelse. Men den går ikke, hr. skatteminister! Der er tale om en stramning af skatteskruen på henvend 2 mia kr., alt afhængigt af, hvordan pristalsudviklingen bliver, og det er kroner, som skal betales af den i forvejen hårdt skatteplagede befolkning.

Endvidere har skatteministeren været så fiks at foreslå afgifterne pristalsreguleret. Hver eneste lønmodtager her i landet skal være klar over, at det betyder, at socialdemokraterne nu får gennemført, at skatteministeren, hver eneste gang der udløses en dyrtidsportion, straks er på pladsen og kræver den tilbagebetalt igennem forhøjede afgifter.

Fremskridtspartiet vil ikke være med til en sådan skatteplyndring, og vi vil heller ikke være med til den reallønsforringelse, som afgiftsforhøjelserne medfører.

Fremskridtspartiet vil modsat regeringen give reallønsforhøjelse igennem en klækkelig

forhøjelse af den skattefrie bundgrænse til 40.000 kr. i 1982.

Vi vil også være med til at bringe balance i den offentlige økonomi, men det skal ikke være ved afgiftsforhøjelser som dem, regeringen her foreslår, men ved kraftige besparelser på de offentlige budgetter, som vi vil nedsætte med godt 20 pct.

En sådan politik med store offentlige besparelser og kraftige skattelettelser er nu den eneste farbare vej ud af den håbløshed, som hele den danske befolkning befinder sig i.

Regeringens vej med nye skatte- og afgiftsforhøjelser har hver eneste gang vist sig at forværre problemerne med hensyn til både arbejdsløshed og underskud på de offentlige finanser. Derfor er det den modsatte vej, vi skal gå: skatte- og afgiftstrykket skal kraftigt nedsættes, for det er løsningen på landbrugs, industriens og hele erhvervslivets problemer. Det haster med at løse disse problemer, og derfor skal vi selvfølgelig ikke forværre dem ved at vedtage nye samfundsskadelige afgifter som her foreslået.

En sådan politik, der går ud på at lette skattetrykket, vil også give en forbedret real-løn i modsætning til disse regeringsforslag, der vil forringe reallønnen.

Vi er kommet så langt ud, at det store underskud på statsfinanserne overhovedet ikke længere kan dækkes ved skatte- og afgiftsforhøjelser. Underskuddet kan kun bringes ud af verden ved store offentlige besparelser, som fremskridtspartiet så ofte har foreslået.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er glad for, at hr. Grünbaum sådan omtrent er til stede her i folketingssalen. Jeg er på hr. Grünbaums hold i den debat, vi har her om disse lovforslag, der går ud på at nedsætte lønmodtagernes reallønninger, lønmodtagernes købekraft.

Jeg er ked af, at statsministeren, nu da vi lige kunne glæde os over, at statsministeren var kommet hjem fra Kina, forlod folketingssalen under hr. Gammelgaards tale. For det er statsministeren, der har hævdet, at man i den nuværende statsministers tid skulle have afskaffet arbejdsløsheden og skulle have lønmodtagernes forhold forbedret, men hvad er situationen? Jo, den er, at vi har en minister for skatter og afgifter, som efter sigende stammer fra arbejderbevægelsen eller har